

частково лягли в основу стилю гурту The Police. Креативний спад The Police, що почався ще в 1982 р., призвів до остаточного завершення цього проекту лише через рік, відкривши перед Стінгом нові можливості в сольному виконавстві.

Випуск першого сольного альбому Самнера під назвою “The Dream of the Blue Turtles” відбувся у 1985 р. і був високо оцінений критиками. “Nothing Like the Sun” (1987) став другим сольним альбомом співака. Він свідчить про певне зміщення д стилі Стінга, зокрема в напрямку зменшення впливу рок-стилістики. Замість цього, спостерігається значне збагачення музики елементами джазу та регі.

Другим визначним періодом для Стінга став альбом “The Soul Cages” (1991), який відзначається його зрілістю в мистецтві. За стилем цей альбом відданий традиціям поп-року і пронизаний концептуальною ідеєю, що базується на внутрішніх роздумах сина, враженого втраченою батька. Слід зауважити, що Стінг зберігає певну спрямованість на рок і джаз протягом усієї своєї мистецької кар’єри, часто експериментуючи з іншими музичними жанрами ХХ ст., такими як кантрі (пісня “I’m So Happy That I Can’t Stop Crying”) та французький шансон (пісня “La Belle Dame Sans Regrets”).

Наступний альбом “Brand New Day” (1999) відзначається присутністю етнічної музики, а саме арабської народної (у піснях “A Thousand Years” та “Desert Rose”). Для слухача Стінг постає як постійний шукач та музичний експериментатор, пошуки якого є натхненними для багатьох інших музикантів. Крім цього, Стінг вперше використовує стилістичні елементи хіп-хопу, такі як реп у пісні “Perfect Love... Gone Wrong”.

Отже, творчість Г. Самнера (Стінга) вражає своєю різноманітністю та сміливими художніми рішеннями. Він не лише поєднує мистецтва, а й висловлює свій філософський погляд через літературні відтінки, які відтворюються у вишуканій музичній мові, відображаючи художнє бачення унікального виконавця сучасної поп-музики. Еволюція стилю творчості Стінга проявляється в його експериментах з різними жанрами сучасної музики (регі, рок, поп, джаз). Також, співак відходить від стандартів поп-музики, використовуючи етнічну музику різних народів. Це поєднання підкреслює індивідуальність та оригінальність мистецького стилю співака, що надихає мільйони слухачів та креативних музикантів на художні експерименти та постійне творче вдосконалення.

І. Гончаренко

УНІКАЛЬНІСТЬ ТВОРЧОЇ ПОСТАТІ МАЙКЛА ДЖЕКСОНА ТА ЙОГО ВНЕСОК У РОЗВИТОК МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

І. Honcharenko

THE UNIQUENESS OF MICHAEL JACKSON’S CREATIVE FIGURE AND HIS CONTRIBUTION TO THE DEVELOPMENT OF MUSICAL CULTURE

Приклад Майкла Джексона демонструє, що високий потенціал, талант і ранній творчий розвиток можуть існувати у комплексі в одній особі. Цей випадок відкриває значення багатовимірного підходу до вивчення людського потенціалу, який не обмежується лише академічними здібностями виконавця. Аналіз творчості Майкла Джексона дозволяє нам поглиблено розглянути процес перетворення дару в талант і виявити асинхронність між надзвичайними здібностями та соціально-емоційним розвитком. Для багатьох людей терміни «високий потенціал», «ранній

вік» і «обдарованість» можуть бути взаємозамінними, але приклад Майкла Джексона допомагає нам побачити, як ці поняття можуть взаємодіяти в реальному житті.

Майкл Джексон був надзвичайно успішним музикантом, який розвинув свій неакадемічний потенціал, довівши, що інтелект може мати багато різних аспектів, а не лише високий IQ. Він також проявив кмітливість, яка допомогла йому досягти слави і професійного успіху. Майкл приєднався до групи Jackson Five у віці 5 років і став солістом у віці 8 років. Протягом своєї кар'єри він вдосконалював власну техніку і набрав досвід від інших музикантів. Однак його справжній прорив стався, коли він почав співпрацювати з Квінсі Джонсом у 1978 р. Їх перший альбом мав чотири пісні, які потрапили в Топ 10 хітів. До 1980 р. він став ще більш популярним, ніж його група. Випуск альбому "Thriller" у 1983 р. значно підвищив його популярність по всьому світу. Цей альбом отримав 33 платинових сертифікати і зробив артиста відомим королем поп-музики.

Майкл Джексон отримував визнання своєї творчості як за життя, так і після смерті, і титул короля поп-музики є виправданим. На момент смерті в 2009 р. він мав 372 визнані нагороди, що робить його найбільш нагородженим артистом в історії світової поп-музики.

У 2000 р. його називали найбільш продаваним артистом в історії, оскільки було продано понад 380 мільйонів платівок артиста. Його сингл "Thriller" з продажем 110 мільйонів копій є найбільш продаваним синглом. Шоу Майкла Джексона під час перерви матчу за Суперкубок 1993 р. зібрало 133,4 млн глядачів, і цей рекорд досі ніхто не перевершив. Він встановив і побив безліч рекордів, але його справжній вплив полягає в трансформації музичної індустрії та впливі на американську культуру.

Успіх Майкла є прикладом того, що інтелект може мати численні форми і виявлятися в різних сферах життя. У М. Джексона було багато унікальних талантів та ідей, які вирізняли його з-поміж своїх однолітків і будь-яких інших поп-зірок, які потім пішли його шляхами. Найочевиднішим виявом унікальності артиста став його голос. Майкл Джексон був тенором з діапазоном у 4 октави із характерним м'яким тембром. Багато друзів і знайомих говорили, що Майкл розмовляв доволі глибоким (низьким) голосом під час обговорення бізнесу або інших тем, але дотримувався свого «м'якого» тембру, коли давав інтерв'ю або виступав публічно.

Крім голосу, Майкл мав талант танцювати і ставити оригінальну своєрідну хореографію для власних виступів. Він завжди буде асоціюватися з «місячною ходою», «антигравітаційним нахилом» та іншими культовими танцями, які він популяризував (та винайшов). Джексон був далеко не першим співаком, який постійно танцював під час виступів, але він підняв цю планку на новий рівень і розглядав танці як найважливішу частину виступу.

Якби TikTok існував за часів Майкла Джексона, кожен новий танець, який він представляв, миттєво ставав би трендом. Крім співу і танців, Майкл Джексон був унікальний своїми ретельно продуманими музичними постановками. Він вивів музичні кліпи на абсолютно новий рівень, завдяки їхньому ретельному опрацюванню й задуму. Його відео самі по собі врятували MTV від фінансового краху, а трек "Thriller", як і раніше, залишається одним із найуспішніших музичних відео всіх часів. Відтоді жоден артист не зміг повторити успіх цього відеокліпу.

Досягнення Майкла Джексона в музичній індустрії не лише змінили її, але й суттєво вплинули на культуру світу загалом. Він досягнув такого рівня успіху, якого

не міг досягти жоден афроамериканець, тим самим встановивши вищу планку для темношкірих артистів. Він також допоміг подолати «кольоровий» бар'єр на MTV, що, у свою чергу, сприяло зростанню кар'єри таких артистів. Включення візуальних ефектів у "Thriller" повністю змінило виробництво та просування музики в індустрії. Трек "Thriller" також піднімав різні культурні та етичні питання в суспільстві, такі як расизм і міжрасові стосунки. Найголовніше, що артист використовував свою славу і статус, щоб відстоювати різні соціальні інтереси. Це поширило його славу по всьому світу.

Вплив Майкла Джексона відчувався не лише всередині країни, але й на міжнародній арені. Своєю музикою і танцювальними рухами він допоміг створити світову культуру. Його слава і вплив поширилися навіть на місця, не зачеплені західним впливом. Між цими місцями і рештою світу сформувалося відчуття поєднання, подібне до того, яке сьогодні створюється завдяки цифровому зв'язку. Люди в цих місцях через тексти трансльованих пісень і музичні кліпи засвоювали американську культуру та долучалися до західної цивілізації.

Натхненні пісні, які він виконував про расизм, благодійність, навколишнє середовище, права людини та ін. благородні справи, стали прикладом, який наслідували інші знаменитості, які використовують свою славу і гроші для боротьби за різні цілі.

Отже, якщо розглядати голос Майкла Джексона в поєднанні з його хореографією та музичними кліпами (абсолютно нового рівня), легко зрозуміти, чому його не можливо перевершити. Він назавжди змінив поп-музику. Майкл Джексон по праву заслужив титул «короля поп-музики».

Т. Анікієнко

СПЕЦИФІКА СТИЛІСТИКИ РИТМ-Н-БЛЮЗУ ТА СОУЛУ В СУЧАСНІЙ МУЗИЧНІЙ КУЛЬТУРІ

Т. Anikiienko

SPECIFICITY OF RHYTHM AND BLUES AND SOUL STYLE IN MODERN MUSIC CULTURE

Специфіка стилістики ритм-н-блюз і соул у сучасній поп-музиці полягає у використанні характерних ритмів, що походять з афроамериканських музичних традицій. Ці стилі відзначаються глибоким виразним співом, змішанням гармонійних і мелодичних елементів із сильним ритмом. У сучасній музиці ці жанри часто використовуються для створення емоційного звучання і співвідносяться з елементами хіп-хопу, R&B та інших популярних напрямів. Звучання ритм-н-блюз і соул у сучасній музиці відображає різноманітність індивідуальності та культурної спадщини. Вони відомі своїми виразними текстами, які часто висвітлюють особистий досвід, любов та соціальні питання. Також характерні ритмічні рифи, використання вокалу в якості інструменту і акценти на імпровізації, які дозволяють виконавцям додавати особистої творчої інтерпретації до музики.

Жанри ритм-н-блюз і соул є важливими складовими сучасної популярної музики, впливаючи на розвиток інших жанрів, таких як поп, хіп-хоп та рок. Вони також відзначаються використанням характерних музичних інструментів, таких як електрична гітара, клавішні та ударні, що створюють неповторне звучання. Крім того, ці жанри активно використовуються для вираження культурної та соціальної